

Aquest és un dels municipis on es paguen menys impostos. Considerem que no podem estrènyer la població amb càrregues impositives fortes. El nostre pressupost és bastant limitat perquè creiem que s'ha de mirar de fer el màxim servei pels veïns, però amb el mínim cost possible per a ells. Hi ha altres vies per arrodonir una mica els ingressos municipals (subvencions, promocions...). La Granada té un alcalde que no es fa trenes amb els guarniments del càrrec. Xavier Milà és de la lleva dels néts del franquisme i no li agraden els contes "d'avi". Al pa, pa i al poble, poble. Tenim un municipi molt bo, molt ben situat. Som al mig del Penedès, a 3 km de la capital de la comarca i amb uns serveis de comunicacions molt importants. Això comporta que tinguem fe en les possibilitats de desenvolupament. Estem considerats com una bona zona residencial, la qual cosa vol dir que tenim uns recursos propis, sense necessitar uns serveis massa accentuats ni massa costosos. No li atrauen els empolainaments de cartró pedra ni els joiells de bijuteria. No el fan botar els vots, sinó la confiança de qui vota. I des de fa cinc anys no l'hi han tret. Un dels motius pels quals em vaig presentar a les eleccions va ser per canviar la tendència que hi havia d'un cert anquilosament del poble. La gestió que em vaig plantejar dur a terme passava per la promoció del municipi, fer una renovació total de les normes urbanístiques, a efectes d'ofertar una gran quantitat de sòl urbanitzable. La mateixa Generalitat està invertint aquí 300 milions de pessetes en una zona residencial. Això demostra que ho hem preparat bé, que hem sabut vendre el nostre potencial com a poble.

Els caps de setmana fuma amb pipa. La resta de dies, papers que no es posen a la boca. El temps s'efuma si hom fuma. Parlar, negociar i xuclar són massa verbs per a una sola carn. **A nivell industrial estàvem, i estem encara, bastant mancats. També s'ha fet, en aquest sentit, una promoció (fins i tot arreu d'Europa) i ara ja comencem a veure'n els fruits. Jo crec que el secret està en què hem sabut projectar, argumentar i convèncer la gent de les nostres possibilitats.**

No porta cargolins a la cara perquè se'l mirin. Aquest poble no fa dringadisses amb campanetes lluentos ni porta el rètol d'edèn del Penedès. Però la gent ve, mira i es corda amb aquest trau. **La Granada s'havia estancat amb 1.000-1.100 habitants. Ara, i assolit en poc temps, estem en 1.300. L'INCASOL té el projecte de fer bastants habitatges. D'aquí a 15 anys contempla poder donar capacitat per a gairebé el doble de població que tenim ara. El que no volem és perdre la identitat de poble. Tenim prou terreny edificable per fer cases unifamiliars, amb jardins al davant i al darrera. Aquest projecte ens omple de goig i d'esperança, perquè més d'una quarta part de la població té més de 60 anys. Això està en vies**

de solució, perquè ens estan venint moltes parelles joves.

Hi ha llocs on només entrar, sents un fred de ganiveta. Aquí no es necessiten abrics. Bons dies i somriures són estufes que no hi falten. I de franc, que és més calorífic. **Els problemes també escalfen. Una de les mancances importants que tenim és que només hi ha una xarxa de clavegueram, on conflueixen totes les clavegueres. Això provoca una saturació. El que estem fent, a través de diferents subvencions, és el desenvolupament d'una xarxa separativa d'aigües pluvials i d'aigües residuals. Estem remodelant tota la xarxa. Estem parlant de 70 milions de pessetes.**

Xavier Milà, desimbolt, esbarria (perquè mulli a qui calgui) un got de necessitats. Després dels xàfeces que he vist caure, el d'aquí no ens ficarà en esbatussades. **Estem lluitant pel tema de les instal·lacions esportives. Tenim un camp de futbol que és molt bonic i una piscina municipal, però volem aconseguir fer una pista esportiva coberta per potenciar l'esport i l'activitat entre els joves.**

La Granada no és un poble de xiu-xius ni de magall a la porta. És un racó del Penedès que ha enquitranat la pana i la boina definitivament. **La gran majoria de carrers estan asfaltats. Fins i tot gran part dels camins rurals estan arreglats, gràcies a l'aportació dels veïns (paguen 300 ptes. per ha). Som el municipi, segons estadístiques de la comarca, amb més camins rurals asfaltats. Hi ha molta gent que viu de l'agricultura, però poc a poc està quedant en un segon terme. Alguns dels nostres veïns han hagut de marxar a cercar feina fora d'aquí. Per això ens cal una zona industrial, com deia abans, perquè la gent no hagi d'anar a treballar a un altre municipi. Passa un tractor, sense càrrega, amb un home que xiula. Si no treballés al camp, diria que comença les vacances. D'activitats se'n fan moltes. Durant l'any hi ha cinc actes que s'organitzen a través de la Comissió de Festes. Tenim 21 entitats associatives, la qual cosa demostra que la gent s'agrupa per fer coses. Enguany hem fet la quarta edició de la mostra de caves i vins del Penedès (amb 38 elaboradors). Ni la capital de la comarca aconsegueix fer el que hem assolit nosaltres. Hem tingut uns 9.000 visitants. Tothom se n'ha fet ressò perquè és increïble el que s'ha fet aquí amb un pressupost que no arribava als 2,5 milions de pessetes. Tot això ens demostra que la imaginació pot més que els diners.**

En Xavier Milà esbatana pensament i sentiment. La gravadora fa un garranyic. **De cara a rebre ajuts de les diferents institucions, per desgràcia, existeix un greuge comparatiu entre Ajuntaments d'un color i l'altre. És una de les hipocresies de l'espècie humana allò de "estàs amb mi o estàs en contra meva". Això funciona així i no tinc problemes a l'hora de reconèixer-ho.** Alguns retrats de les parets trontollen. L'alcalde de la Granada és clar i català. Al pa, pa. Orgullosa em sento de la meua lleva.

Xavier Milà Barnés - La Granada - 1.302 hab. (l'Alt Penedès)